

תורת אביגדור

איפה?

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: מירי וינרב

פרשת וירא תשפ"ג

גן עדן של עוגות

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת בְּרֵאשִׁית תשפ"ג לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ

"שָׁלוֹם אַבְרָהָם יֶצְחָק," אָמַר שִׁמְיָ לְחִבְרוֹ שְׁעָמַד בְּחֶצֶר הַתְּלָמוּד תּוֹרָה. הוּא הַבֵּית בְּכַרְטִיסִים הַמְּכֻסָּפִים שְׁאֲבָרָהֶם יֶצְחָק הַחֲזִיק בְּיָדוֹ. "הֲאִם זֶה מָה שְׁאֲנִי חוֹשֵׁב שְׁזֶה?" שָׁאַל.

"וְאוֹ, הֲאִם אֵלוֹ הֵם כְּרִטִיסִי כְּנִיסָה לְחֶדֶר הַטְּעִימוֹת הַחֶדֶשׁ שֶׁל מְאִפִּית שְׁטָרוֹן???" שָׁאַל אָרִי הוֹלְצֶבֶכֶר בְּפִלְיָאָה.

"חֶדֶר הַטְּעִימוֹת???" קָרָא שִׁמְיָ כְּלֹא מְאִמִּין. "שְׁמַעְתִּי שֶׁיֵּשׁ שָׁם מְאוֹת סוּגִים שׁוֹנִים שֶׁל מְאִפִּים, שְׁמַכְלֵם אֶפְשֶׁר לְטַעֵם."

"מְאוֹת?" צָחַק אַבְרָהָם יֶצְחָק. "יֵשׁ שָׁם אֲלָפִים! כָּל אֶחָד מֵהַמוֹצָרִים שֶׁל שְׁטָרוֹן נִמְצָא שָׁם, כּוֹלֵל סוּגִים רַבִּים שְׁעֵדִין לֹא הִתְחִילוּ לְמַכּוֹר!"

"הִתְחַנְנָתִי לְאָבִא שְׁלִי שֶׁיִּשְׁיֵג לָנוּ כְּרִטִיסִים," סָפַר אָרִי. "אָבֵל אָמְרוּ לוֹ שֶׁהַשְּׁבוּעַ חֶדֶר הַטְּעִימוֹת פְּתוּחַ רַק לְבְנֵי מִשְׁפַּחָה וְחֻבְרִים קְרוֹבִים שֶׁל צְוֹת הַמְּאִפִּיָּה. אֶפְלוֹ הַשֵּׁם 'הוֹלְצֶבֶכֶר' הִזְדוּעַ לֹא הִצְלִיחַ לְהַשִּׁיג עֲבוּרָנוּ כְּרִטִיסִים."

"נו, אִזְ בְּרוּךְ ה' שְׁאֲנִי חֶלֶק מֵהַמִּשְׁפָּחָה וְאַתֶּם הַחֻבְרִים הַקְּרוֹבִים שְׁלִי," אָמַר אַבְרָהָם יֶצְחָק בְּחִיּוֹךְ גָּדוֹל. "הַיּוֹם בְּעָרְבֵי אֶתֶם בָּאִים אֵתִי!" – "בְּתַנְאֵי שֶׁהַהוֹרִים שְׁלַכְּם מִסְכִּימִים," הוֹסִיף.

קוֹלוֹ שֶׁל הַצֶּלְצוֹל נִשְׁמַע, וְהַיְלָדִים מְהֵרוּ לִפְתּוֹת, נִרְגָּשִׁים לְקִרְאת הָעָרֵב הַטְּעִים בְּיֹתֵר בְּחִיּוּתָם. הִיָּה עֲלֵיהֶם לְהִתְאַמֵּץ בְּמִיָּחַד לְהִתְרַכֵּז בְּגִמְרָא וּלְהִתְעַלֵּם מִמְּחֻשְׁבוֹת הַשׁוֹקוֹלָד, הַנוּגֵט, וְרֵבֶת הַחֶלֶב שֶׁגִּרְמוּ לְבִטְנָם לְקַרְקַר בְּצַפִּיָּה.

הָעָרֵב הַגִּיעַ, וְשִׁמְיָ וְאָרִי עָשׂוּ אֶת דְּרָכָם אֶל עֵבֶר בֵּית הַחֶרֶשֶׁת הָעָצוּם שֶׁל מְאִפִּית שְׁטָרוֹן, שָׁם הֵם נִכְנְסוּ לְלוּבֵי וְרָאוּ אֶת אַבְרָהָם יֶצְחָק שֶׁהִמְתִּין לָהֶם שָׁם, כְּשֶׁלְּצַדּוֹ עוֹמְדִים חֻבְרֵיהֶם חֲזָקִי וּפִינִי, שְׁגָם אוֹתָם הַזְּמִין אַבְרָהָם יֶצְחָק. "מוֹכְנִים?" שָׁאַל אַבְרָהָם יֶצְחָק. "קְדִימָה!" וְאִזְ דָּחַף פְּנִימָה אֶת דֵּלְתוֹ שֶׁל חֶדֶר הַטְּעִימוֹת הָעֵנֶק.

פִּיּוּתֵיהֶם שֶׁל הַיְלָדִים נִפְעְרוּ בְּתִדְהָמָה לְנִכּוֹחַ גְּדֻלוֹ הָעָצוּם שֶׁל הַחֶדֶר שֶׁנִּגְלָה לְנֶגֶד עֵינֵיהֶם. לְמִלֵּא הָעַיִן הַשְּׁתָרְעוֹ עוֹגוֹת, סְפָגְנִיּוֹת, קְרוֹאֶסוֹנִים, רוֹגֵלֶךְ בְּכָל הַגְּדָלִים, וְעוֹד. לְצַדָּם זָרְמוּ נְהָרוֹת שֶׁל שׁוֹקוֹלָד וְרֵבֶת חֶלֶב, וְנִתְּן הִיָּה לְטַבֵּל כּוּס בְּתוֹךְ הַנְּהָר וּלְלַגֵּם מֵהַמִּשְׁקָה הַחֵם וְהַמְּתוֹק. נִרְאָה הִיָּה שְׁאֶפְלוֹ הַכְּסָאוֹת הָיוּ עֲשׂוּיּוֹת מֵעוֹגָה!

"בְּטַח כִּי הִיָּה נִרְאָה גֵן עֵדֶן," לַחֵשׁ שִׁמְיָ. "הַלּוֹאֵי שֶׁהֵיִתִּי יָכוֹל לְהַשְׂאֵר כָּאֵן לְנֶצַח!"

הילדים נטלו לידיהם מגשים, והחלו לערם על גביהם כמה שיותר מאפים ועוגיות, ואז מצאו לעצמם מקום בו יוכלו לשבת ולאכל.

"יש לזה גם טעם של גן עדן!" אמר חזקי בעודו משפשף את בטנו בהנאה תוך כדי נגיסה בעוגה אישית ממלאת קרם וניל ומצפה שוקולד. "אני בחיים לא רוצה לעזוב את החדר הזה!"

במשך פארבעים וחמש דקות, הילדים טעמו ואכלו כפי יכלתם. אולם כעבר זמן לא רב, כמויות הספר שאכלו החלו לגרם להם הרגשה בלתי נעימה.

"כואבת לי הבטן, אמר חזקי, עדן משפשף את בטנו, אבל הפעם מתוך כאב. "נראה לי שאכלתי יותר מדי."

"גם אני," אמר ארי.

"זה כבר לא מרגיש כמו העולם הבא," גנח שימי, כשהוא מביט במגש המאפים שלו בגעל, ומרגיש שאינו רוצה לראות אותם שוב לעולם.

"ילדים, יש איזו בעיה?" בקע קול מאחוריהם.

הילדים הסתובבו וראו את מר שטרן, אביו של אברהם יצחק, מביט בהם בחיוך עצוב. "נראה שקימתם כאן תפסת מרבה לא תפסת" הוסיף.

"אבא, אמר אברהם יצחק. אני לא מבין. כשהגענו, הכל היה נראה כל כך טעים, אז למה עכשו כלנו מרגישים שאנחנו לא רוצים לשוב לכאן לעולם?"

"אברהם יצחק, הגיב מר שטרן. בפרשת השבוע, לוט החליט שהוא רוצה ללכת לגור בסדום. הוא חשב שסדום הוא מקום כל כך נפלא, כל כך יפה, וסבר שהוא יוכל להנות מתענוגותיו של גן עדן כאן בעולם הזה."

"נכון, אבל בסוף זה לא בדיוק עבד לו, נכון?" אמר אברהם יצחק.

"נכון מאוד. ואתם יודעים למה ילדים? משום שאי אפשר לחוות את ההנאה האמתית של גן עדן כאן בעולם הזה. לפעמים אנחנו חושבים, 'אה, איזה כסף! ממש גן עדן!', רק כדי ללמד בדרך הקשה שגן עדן נמצא רק בעולם הבא.

"אמנם ה' בודאי רוצה שנהנה מהדברים שאנחנו בן משתמשים בהם בעולם הזה, אולם עלינו לרדף אחרי הנאות העולם הבא ולא אחרי הנאות העולם הזה. כל נסיון מצדנו לחיות חיים של הנאות גשמיות סופו להנחיל לנו רק אכזבה, כפי שקרה ללוט בסדום, וכפי שנראה שקרה לכם הערב."

פיני הביט בעוגה האכולה למחצה שעדין החזיק בידי. "מר שטרן, האם בגן עדן יהיו קרואסונים ממלאים בקרם תות ומצפים סכר? כי לא נראה לי שאני מסגל לאכל עוד עוגה כזאת אי פעם!"

"לא, פיני, ענה מר שטרן בחיוך. "ההנאות בגן עדן יהיו גדולות ועצומות בהרבה מהמצפים שממלאים את החדר הזה. ואני יכול להבטיח לך נאמנה שההנאות הללו ישארו לנצח, ולעולם לא ימאס לך מהם!"

שבת שלום ומברך!

צידה לדרך

הענג האמתי יהיה רק בעולם הבא, ואל לנו לבזבז זמן בעולם הזה ברדיפה אחר תענוגים שאינם מקרבים אותנו לה' יתברך.